

**ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น
พ.ศ. 2532**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดระเบียบว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. 2532”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. 2523

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“**ผู้ประกอบการธุรกิจ**” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบการโฆษณาด้วย

“**ข้อความ**” หมายความว่า การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

ข้อ 4 ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการ ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ให้ยื่นคำขอตามแบบ ข.1 ทำระเบียบนี้ โดยแสดงรายการให้ครบถ้วน พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ข.1

สินค้าหรือบริการใดมีกฎหมายบัญญัติในเรื่องการโฆษณาหรือบริการนั้นไว้โดยเฉพาะแล้ว ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการตามระเบียบนี้จะต้องแสดงหลักฐานว่าข้อความนั้นได้รับอนุญาตให้โฆษณาตามกฎหมายนั้นแล้วด้วย

ข้อ 5 การยื่นคำขอ ให้ส่งข้อความสำหรับโฆษณา จำนวน 15 ชุด พร้อมหลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณาประกอบคำขอ

ข้อ 6 ผู้ขอต้องชำระค่าป่วยการในการให้ความเห็นพร้อมกับการยื่นคำขอในอัตราดังต่อไปนี้

- (1) ภาพยนตร์หรือแถบบันทึกเสียง/ภาพ 300 บาทต่อ 1 เรื่อง
- (2) ข้อความอย่างอื่นนอกจาก (1) ข้อความละ/เรื่องละ/ครั้งละ 300 บาท

ข้อ 7 การยื่นคำขอตามระเบียบนี้ ให้ผู้ขอหรือผู้รับมอบอำนาจมายื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ 8 เมื่อผู้ขอยื่นคำขอแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตรวจสอบรายการและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ข.1 ให้ครบถ้วนก่อนจึงลงเลขที่รับคำขอ ถ้าหากรายการและหลักฐานไม่ครบถ้วนให้คืนคำขอ

ข้อ 9 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2532 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2532

(ลงชื่อ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)

ประธานกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

**ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2539**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดระเบียบว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 ของระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. 2532 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 4 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการทั่วไป หรือข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรรบ้านและอาคารชุด ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ให้ยื่นคำขอตามแบบ สม.1 หรือแบบ สม.2 แล้วแต่กรณีทำระเบียบนี้ โดยแสดงรายการให้ครบถ้วนพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ สม.1 หรือแบบ สม.2 แล้วแต่กรณี

สินค้าหรือบริการใดมีกฎหมายบัญญัติในเรื่องการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นไว้โดยเฉพาะแล้ว ถ้าผู้ประกอบธุรกิจประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการตามระเบียบนี้ จะต้องแสดงหลักฐานว่าข้อความนั้นได้รับอนุญาตให้โฆษณาตามกฎหมายนั้นแล้วด้วย”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 ของระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. 2532 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6 ผู้ขอต้องชำระค่าป่วยการในการให้ความเห็นพร้อมกับการยื่นคำขอในอัตรา 2,000 บาทต่อ 1 เรื่อง”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 8 ของระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. 2532 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 8 เมื่อผู้ขอยื่นคำขอแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตรวจสอบรายการและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ สม.1 หรือ สม.2 แล้วแต่กรณีให้ครบถ้วนก่อนจึงลงเลขที่รับคำขอ ถ้าหากรายการและหลักฐานไม่ครบถ้วนให้คืนคำขอ”

ข้อ 4 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเตมทรัพย์
(นายไมตรี ตันเตมทรัพย์)

ประธานกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

เลขรับที่

วันที่

(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการทั่วไป

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า

สำนักงานอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์..... มีความประสงค์จะขอให้คณะกรรมการ
ว่าด้วยการโฆษณา พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้า/บริการ ตามมาตรา 29
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

1. ข้อความสำหรับโฆษณาสินค้า/บริการ

โดยสื่อโฆษณา

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ตัวอักษร จำนวนชุด

1.2 ภาพหรือสไลด์ จำนวนชุด

1.3 บทภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง/ภาพ ขนาด..... มม.

จำนวน.....ชิ้น

1.3.1 ชื่อเรื่อง (เป็นภาษาไทย) และกำกับภาษาต่างประเทศด้วย (ถ้ามี)

1.3.2 ใช้เวลาฉาย/เล่น.....นาที.....วินาที

1.4 เครื่องหมาย จำนวนชุด

1.5 การกระทำอย่างอื่น (พร้อมด้วยคำบรรยาย) จำนวนชุด

2. ได้ชำระค่าปวยการในการให้ความเห็นแล้ว จำนวนเงิน 2,000.- บาท (สองพันบาทถ้วน)

3. พร้อมกับคำขอนี้ได้แนบหลักฐานต่างๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยคือ
- 3.1 หลักฐานการเป็นเจ้าของหรือผู้แทนของเจ้าของสินค้าหรือบริการที่จะลงโฆษณา
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน (รับรองสำเนาถูกต้อง)
 - หนังสือมอบอำนาจ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ
- 3.2 หลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณา
- หนังสือรับรองผลการตรวจสอบของส่วนราชการ หรือสถาบันที่ทางราชการรับรองในประเทศไทยหรือต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ชำนาญการ หรือมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ
 - หนังสือรับรองจากสถานทูต กงสุล หรือทูตพาณิชย์ ในกรณีอ้างการโฆษณาในต่างประเทศ ที่มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่เชื่อถือได้
- 3.3 หลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอนุญาตให้โฆษณาข้อความคำขอนี้ได้ (ถ้ามี)
- กรณีผู้ประกอบการจัดให้มีการเสี่ยงโชคชิงรางวัล ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

ลงชื่อ.....ผู้ขอ
(.....)

- หมายเหตุ**
1. โปรดขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก
 2. ในกรณีหลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณาถ้าเป็นเอกสารให้จัดนำมา 25 ชุด

เลขรับที่

วันที่

(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุด

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า

สำนักงานอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....มีความประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการ
โฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุด ตามมาตรา 29
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

1. ข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุด

โดยสื่อโฆษณา

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ตัวอักษรจำนวน ชุด

1.2 ภาพหรือสไลด์จำนวน ชุด

1.3 บทภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง/ภาพขนาด มม.

จำนวน.....ชิ้น

1.3.1 ชื่อเรื่อง (เป็นภาษาไทย) และกำกับภาษาต่างประเทศด้วย (ถ้ามี)

1.3.2 ใช้เวลาฉาย/เล่น.....นาที.....วินาที

1.4 เครื่องหมายจำนวน ชุด

1.5 การกระทำอย่างอื่น (พร้อมด้วยคำบรรยาย)จำนวน ชุด

2. ได้ชำระค่าปวยการในการให้ความเห็นแล้ว จำนวนเงิน 2,000.- บาท (สองพันบาทถ้วน)

3. พร้อมกับคำขอนี้ได้แนบหลักฐานต่างๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยคือ
- 3.1 หลักฐานการเป็นเจ้าของหรือผู้แทนของเจ้าของที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุดที่จะโฆษณา
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน (รับรองสำเนาถูกต้อง)
 - หนังสือมอบอำนาจ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ
- 3.2 หลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณา
- สำเนาโฉนดที่ดิน (รับรองสำเนาถูกต้อง)
 - ใบอนุญาตให้จัดสรรที่ดินในกรณีการจัดสรรที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน
 - ใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร หรือการจดทะเบียนอาคารชุดแล้วแต่กรณี
 - รายละเอียดเกี่ยวกับสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการ (ถ้ามี)
 - กรณีสวนป่า ต้องแสดงการจดทะเบียนขอปลูกสวนป่า
- 3.3 หลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอนุญาตให้โฆษณาข้อความตามคำขอนี้ได้ (ถ้ามี)
- กรณีผู้ประกอบการจัดให้มีการเสี่ยงโชคชิงรางวัล ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

ลงชื่อ.....ผู้ขอ
(.....)

- หมายเหตุ**
1. โปรดขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก
 2. ในกรณีหลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณาถ้าเป็นเอกสารให้จัดนำมา 25 ชุด

**ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด
ของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วจากข้อความโฆษณา
พ.ศ. 2542**

โดยที่มาตรา 27 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 บัญญัติให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งใช้ข้อความโฆษณาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วจากข้อความโฆษณานั้นได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ฉะนั้นเพื่อให้หลักเกณฑ์และวิธีการในการให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา 27 (4) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วจากข้อความโฆษณาของผู้ประกอบธุรกิจไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วจากข้อความโฆษณา พ.ศ. 2542”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่เกิดจากข้อความโฆษณา (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2524

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งจากคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคตามมาตรา 27 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

“ข้อความโฆษณา” หมายความว่า ข้อความโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ทำการโฆษณาไปแล้วและอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดแก่ผู้บริโภค

“คำสั่ง” หมายความว่า คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคตามมาตรา 27 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

ข้อ 4 เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้รับคำสั่งตามมาตรา 27 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 แล้ว หากในคำสั่งนั้นไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติเป็นอย่างอื่นให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติดังนี้

4.1 ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำข้อความที่จะใช้ในการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคมาให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตรวจสอบและอนุมัติข้อความนั้นภายในกำหนดเวลา 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

4.2 ดำเนินการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วจากข้อความโฆษณาของผู้ประกอบธุรกิจ ภายในกำหนดเวลา 20 วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 4.1

4.3 การโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคตาม 4.2 ให้กระทำทางสื่อโฆษณาที่

ผู้ประกอบการธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาข้อความโฆษณานั้นและให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 วัน

ข้อ 5 เว้นแต่คำสั่งจะระบุให้กระทำเป็นอย่างอื่น ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคอย่างน้อยต้องมีดังต่อไปนี้

5.1 สาระสำคัญของข้อความโฆษณาที่ได้รับคำสั่ง

5.2 ข้อความชี้แจงให้ผู้บริโภคเข้าใจถึงความถูกต้องของข้อความโฆษณาหรือความมุ่งหมายอันแท้จริงของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีอยู่สำหรับข้อความโฆษณานั้น

ข้อ 6 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคให้ผู้ประกอบการธุรกิจและเจ้าของสื่อโฆษณาได้รับคำสั่งเป็นผู้เสียเองทั้งสิ้น

ข้อ 7 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเตมทรัพย์

(นายไมตรี ตันเตมทรัพย์)

ประธานกรรมการว่าด้วยการโฆษณา